

разходитъ за храна при производството на 1 лт. краве-млъко сѣ били по-високи отъ ония за производството на 1 лт. краве млъко сръдно съ 0.80 лв. и съответно — съ 0.40 лв. при подобрено и рационално хранене. Останалитѣ производствени разноси: амортизация на обора, лихви на инвестирания капиталъ въ животнитѣ, за обслужване и др. при отглеждане на кравитѣ и биволицитѣ сѣ почти еднакви.

Понеже процентното съдържание на маснитѣ вещества въ биволското млъко е два пѣти по-високо отъ това на кравето млъко, то технически добитото биволско-масло отъ едно и сѣщо количество млъко (съответно краве и биволско) е два пѣти повече отъ кравето масло. А това значи, че производствениѣ разноси за биволското масло сѣ два пѣти по-низки отъ тия за получаването на кравето масло. Като се има предвидъ и факта, че на пазаря не се прави разлика въ ценитѣ между кравето и биволско масло, тъйкато последнитѣ най-често се продаватъ смѣсени подъ етикета „чисто краве масло“, лесно може да се обясни неудържимия стремежъ въ стопанитѣ да заменятъ кравитѣ си съ биволици.

Освенъ съ пословичната си невзискателностъ къмъ храната и голѣма сила, бивола се отличава и съ своята издържливостъ и противоустойчивостъ на болести.

Изброенитѣ по-горе качества на биволския добитъкъ го правятъ крайно пригоденъ за нашата страна съ дребна земеделско-стопанска структура, умѣренъ климатъ, екстензивно земедѣлие, кални междуселски пѣтища и лоши фуражни условия. И до когато икономическото развитие на нашата страна не наложи нови стопански форми, които да позволятъ машинизирането на нашето земедѣлие, бивола още за дълго време ще си запази важно мѣсто въ земеделското ни стопанство.

По броя на биволитѣ България държи първо мѣсто въ Европа. Но трѣбва да се признае, че за подобренieto на този важенъ клонъ на нашето животновѣдство, отъ страна на Министерството на Земедѣлието се прави много малко. Рѣководнитѣ служби на скотовѣдната политика у насъ, по чисто субективни причини, винаги сѣ гледали на биволовѣдството съ известно предубеждение и — съ нищо неоправдано отъ гледището на народното стопанство — пренебрежение. Биволовѣдството не е „необходимо зло“ и скоропреходенъ етапъ къмъ високото продуктивно говедовѣдство, както погрѣшно се мисли отъ нѣкои наши специалисти. То е здраво свързано съ нашата примитивна селско-стопанска обстановка и при сегашнитѣ ниски цени на млъкото и млѣчнитѣ продукти, полаганитѣ усилия да се замѣни биволицата съ крава нѣма да дадатъ очакванитѣ резултати.